

Tự đạo văn thường được hiểu là "tái sử dụng" hay "tái chế" lại các một phần hay toàn bộ nghiên cứu cũ đã được phát hành trước đó của chính bản thân.

Đây là hình thức đạo văn dễ phát hiện và có mức độ nghiêm trọng nhất. Đạo văn sẽ làm suy yếu quyền và tài sản trí tuệ của người sáng tạo ban đầu cũng như tính toàn vẹn của tác phẩm được trình bày.

Với tỉ lệ sinh viên Trường Đại học kinh tế thành phố Hồ Chí Minh nhận thức và hiểu đúng về đạo văn còn hạn chế, nhận thức sai lệch;

Đạo văn cũng có thể bao gồm việc sử dụng lại tác phẩm của chính bạn mà không có trích dẫn.

Nói một cách dễ hiểu thì Tự đạo văn là hành vi cố ý sử dụng lại bất kỳ nghiên cứu cũ nào của bản thân để đưa vào một tác phẩm mới.

Nếu hành vi đạo văn của sinh viên bị phát hiện thì sinh viên đó sẽ bị đình chỉ học hoặc thậm chí bị đuổi học.

Vì vậy, việc sử dụng lại một phần nghiên cứu mà không trích dẫn hay có sự cho phép của nhà xuất bản là không được chấp nhận.

Đạo văn được xem là hành vi thiếu trung thực về mặt học thuật và vi phạm đạo đức báo chí.

Ở cấp độ nghiên cứu chuyên nghiệp, người đạo văn có thể bị buộc thôi việc, thu hồi công trình đã công bố hoặc huỷ bỏ chức danh.